

[Udenrigsministeren]

Urolighederne i de baltiske republikker.

a. Kom begivenhederne i Kaukasus i nogen grad bag på sikkerhedsmyndighederne, var dette ikke tilfældet i Estland, hvor der den 24. februar – årsdagen for Den frie estiske Republiks oprettelse – afholdtes en demonstration med skønsmæssigt ca. 20.000 deltagere, men hvor højst 12.000 var samlet samtidig.

Demonstrationen, der forløb fredeligt, startede kl. 19 og sluttede foran rådhuset i Tallin. Såvel ved starten som foran rådhuset anvendte det store politiopbud megafoner, som overdøvede alle taler, dels med opfordring til folk om at gå hjem, og dels indimellem med afspilning af larmende musik.

10-15 ledende, kendte oppositionelle kræfter var på forhånd blevet tilbageholdt under varierende omstændigheder, således at de ikke fik lejlighed til at tale eller medvirke under demonstrationen.

Samtidig – og som modtræk – arrangerede myndighederne en officiel moddemonstration, der startede kl. 15, og hvori skønsmæssigt 2.000 mennesker deltog. Yderligere lod man det rygte spredes, at den egentlige demonstration skulle begynde kl. 16 (og ikke kl. 19).

Mindre demonstrationer skal også have fundet sted i universitetsbyen Tartu og i Pjarnu.

Allerede i august måned begyndte for øvrigt flere ledende personligheder inden for den estiske nationale oppositionsbevægelse for sig og deres familier at søge emigrationsvisa til et vestligt land. På forespørgsel oplyste de at være beordret til at forlade Estland og at have fået »valget mellem at rejse vestpå eller østpå«.

b. I modsætning til urolighederne i Kaukasusområdet, hvis baggrund og formål alene har været lokalt motiveret og på intet tidspunkt har rettet sig hverken mod den russiske dominans på unionsplan eller den sovjetiske statsdannelse, sætter demonstrationen i Estland spørgsmålstegn ved begge dele.

De sovjetiske myndigheder har tilsvarende reageret ved at betegne demonstrationen i Estland som en udefra (USA) fremkaldt provokation, medens udlandet ikke har været inddraget i kommenteringen af de armenske uroligheder.

Spm. nr. S 676

Til *skatteministeren* (1/3 88) af:

Jens Thoft (SF):

»Mener ministeren, at det er betryggende, at fristen for registrering hos toldvæsenet for arbejdsmarkedsbidrag er fastsat til 1. marts 1988, selv om ingen kan få en reel vejledning i reglerne?«

Begrundelse

Ifølge toldvæsenets OBS-udsendelse i tv skal en række foreninger, organisationer, fonde m.m., der ikke er momspligtige, lade sig registrere til arbejdsmarkedsbidrag hos toldvæsenet.

Men toldvæsenet er ved henvendelse til distriktoldkamrene ikke i stand til at præcisere reglerne og afgrænsningerne, men må henvise til en meget foreløbig vejledning fra januar 1988.

Svar (14/3 88):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg kan oplyse, at fristen for registrering efter loven om arbejdsmarkedsbidrag er fastsat til 1. marts 1988 under hensyn til, at de kvartalsregistrerede virksomheder senest 20. maj 1988 skal angive og indbetale bidrag for 1. kvartal.

Det er min opfattelse, at langt de fleste spørgsmål om registreringspligt for foreninger m.v. er blevet afklaret af toldkamrene på grundlag af lovtæksten og bemærkningerne hertil samt den foreløbige vejledning fra januar 1988.

Tolddirektoratet har oplyst, at der ikke af toldkamrene er forelagt spørgsmål, der giver udtryk for generel usikkerhed om registreringspligtens omfang på dette område.

Jeg henviser i øvrigt til mit svar på spørgsmål nr. S 681.

Spm. nr. S 677

Til *skatteministeren* (1/3 88) af:

Jens Thoft (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at der skal betales arbejdsmarkedsbidrag af frynsegoder til ansatte fra de virksomheder, hvor arbejdsmarkedsbidraget udbetales efter lønsummen?«

Begrundelse

Ifølge lov om arbejdsmarkedsbidrag skal en række virksomheder (specielt foreninger og or-